

שרה שמע בקלה כי ביצחק
יקרה לך זרע, ולא בישמעאל.
מה כתוב אחר כן? ופלך ותמע
במדבר בארץ שביע.

השלמה מהחומרות (סימן ט)
וישבם אברהם בברך וgomor
(בראשית כא). רבי ברוקא אמר, מה
זה שם על שכמה? אלא
שהזהירה על על האמונה ולעמד
במה שהיתה בתהילה. כתוב אכן
שם על שכמה, וכתווב שם (שמות
טו) שם לו חוק ומשפט. מה
להלן על השכינה, אף כאן על
השכינה. מה עשתה? כיון
שראתה עצמה יוצאת מרשותו
של אברהם, חזרה לקלוקלה,
כתובות (בראשית כא) ופלך ותמע.
מה זה ותמע? שמתעטה אחר
עכודה זורה וגולדי בית אביה.
כתוב אכן ותמע, וכתווב שם
(ירמיה י) הבעל הפה מעשה
פעמים: ע"כ מהחומרות.

כתוב אכן ותמע, וכתווב שם
(ירמיה י) הבעל הפה מעשה
מעתעים. והקדוש ברוך הוא
בגkol אברהם לא עזב אותה ואת
בנה.

בא ראה, בהתחילה כshallכה
מלפני שרה מה כתוב? כי שמע
ה' אל ענינה. ובכאן שטעטה אחר
פוכבים ומצלות, אף על גב
כתובות ותשא את קלה ותבע,
מה כתוב? כי שמע אלהים אל
קול הנער, ולא כתוב כי שמע
אליהם את קולך.

באשר הוא שם, הרי פרושים
שלא ברענש הוא אצל בית הדין
שלמעלה, שהרי בית דין של
מטה מענישים משלש עשרה
שנה ומעלה, ובית של של מעלה
עשרים שנה ומעלה, ואף על
גב שהה רשות, אין בן ענס.
והרי פרושים, וזה שפתוח באשר
הוא שם.

קדשא בריך הוא, כל אשר תאמר אליו שרה
שמע בקהל כי ביצחק יקרה לך זרע, ולא
בישמעאל. מה כתיב לברך ותמע
במדבר בארץ שביע.

השלמה מהחומרות (סימן ט)

וישבם אברהם בברך וכו' רבי ברוקא אמר,
מהו שם על שכמה אלא שהזהירה
על עול האמונה ולעמד במה שהיתה
בתהילה כתיב הכא שם על שכמה וכתיב
התקם (שמות ט"ז) שם לו חוק ומשפט. מה
להלן על השכינה, אוף הכא על השכינה.
מה עשתה כיון שראתה עצמה יוצאת
מרשותו של אברהם חזרה לקלוקלה דכתיב
ותמלך ותמע מהו ותמע שתעה אחר עבודה
זורה וגולדי בית אביה כתיב הכא ותמע וכתיב
התקם (ירמיה י) הבעל הפה מעשה תעטועים: (עד
כאן מהחומרות)

בתיב הכא ותמע וכתיב התקם (ירמיה י) הבעל
הפה מעשה תעטועים. וקדשא בריך
הוא בגיניה דאברהם לא שביק. לה ולברה.
הא חי, בקדמיתה כד אולה מקמה דשרה
מה כתיב כי שמע כי אל ענינה. והשתא
דטעאת בתר כוכבים ומצלות אף על גב
דכתיב ותשא את קולה ותבע. מה כתיב כי
שמע אלהים אל קול הנער. ולא כתיב כי
שמע אלהים את קולך.

באשר הוא שם. הא אוקמיה דלאו בר
עונשא הוא ל גבי כי דין דלעילא,
דהא כי דין דלטפא עונשין מתליסר שניין
ולעילא, וכי דין דלעילא מעשרים שניין
ולחלאה. ואף על גב דחייבא היה, לאו בר
עונשא היה. והא אוקמיה, ורק הוא דכתיב
באשר הוא שם.